

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXXI. Augustinus Victorini exemplo incalescit, ferreâ tamen voluntate
retardtaur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

CAPVT XXXI.

Augustinus Victorini exemplo incalescit, ferreâ tamen voluntate retardatur.

QVAM VE vitam monasticam animo promptiore sequeretur, ex dictis eius Simplicianus occasionem arripiens, Victorini illustris viri referendum exemplum esse consultò putavit; qui liberalium omnium doctrinarum scientissimus, cum viros illustres non paucos Romæ docuisset, essetque artis suæ insigne, (quod eximium honoris indicium est apud eos quibus hac terrena sapiunt) statuam in foro consecutus ab ethnica superstitione, vir ætate iam inclinatâ, Religioni Catholicæ nomen dedit, præoptans in scholâ Christi audire discipulus, quàm in orbis Gymnasio, cui tot annos præfuerat, dicendi magister. Conuersionis ei dederunt initium Christianæ literæ, quas cum studiosius perscrutaretur, dicebat quandoque Simpliciano familiarius: *Non eris me esse Christianum*; quod cum ille credere nollet, nisi eum in Christi Ecclesiâ videret; Victorinus apud eum cum risu, quòd parietes non facerent Christianum, sæpè sapius, at clanculùm, repetebat. *Amicos enim suos*, ait Augustinus, *verebatur offendere, superbos demoniacos, quorum ex cul-*

Lib. 8. Confess. cap. 20

E 1 mine

mine Babylonica dignitatis, quasi ex cedris Libani, quas nondum contriuerat Dominus, graviter ruituras in se inimicitias arbitrabatur. Sed postea timens negari à Christo coram Angelis sanctis, si eum timeret coram hominibus confiteri, depuduit vanitati, & erubuit veritati, subitoq; & inopinatus ait Simpliciano: *Eamus in Ecclesiã, Christianus volo fieri.* Et ille vix præsens sibi præ gaudio, perrexit vnà cum eo, vt Christo nomen in Baptismate dantem videret. Vt autem tempus aduenit profitendæ fidei, (quæ Romæ cõceptis verbis coram populi multitudine, de loco templi superiore fieri solebat) animo vehementer alacri, reiectoq; pudore inutili, honestissimum crucis opprobrium veneranter est amplexus, *tabescente peccatore, mirante Romã, gaudente Ecclesiã; quin & Deo & Angelis collatantibus, quibus gaudium in celo super vno peccatore pœnitentiam agente: eoq; magis quò desperatiore prius loco fuerat Victorinus, cuius pectus, tamquam inexpugnabile receptaculum, diabolus obtinuerat.*

*Intrepidè
Fides profi-
tenda.
Matth. 10.*

*Gaudium
de Victori-
ni Baptismo
Luc. 15.*

Inflammatuſ est Auguſtinuſ ad imitan-
dum, hac Simpliciani narratione; qui & le-
gem ei recitauit Iuliani Imperatoris im-
piſſimi, quã professionem literariam (quæ
conſeruandæ in pueris Catholicæ fidei
commo-

commodissima ratio est) Christianis interdixit, ac reipsa complures exauctorauit; qui huic potius momentaneo lucello, ceterisque facultatibus suis, quam in Christum fidei amorique renuntiare decreuerunt. Quos inter etiam hic, de quo iam diximus, Victorinus fuit, qui non fortior quam felicior Augustino visus est occasionis ergo, quam reperit vacandi melius Deo.

Cui rei iam tum ipse suspirabat, ligatus non ferro alieno, sed sua ferrea voluntate. Velle, de se fatetur, meum tenebat inimicus, & inde mihi catenam fecerat, & constrinxerat me.

Quippe ex voluntate peruersa facta est libido; & dum seruitur libidini, facta est consuetudo; & dum consuetudini non resistitur, facta est necessitas. Quibus quasi ansulis quibusdam sibi innoxis (vnde catenam appellauit) tenebat me obstructum dura seruitus, arbitrij quidem libertatem non auferens, sed magnopere in consuetum inclinans malum. Quam tamen captiuitate, & arctissimo desiderati iugij vinculo, tum etiam secularium negotiorum seruitute, per Dei benignitatem non ita multo post liberatus fuit.

Facultatum potius quam pietatis iactura facienda.

Lib. 8. Confess. cap. 5. Ferrea voluntatis catena.